

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

5 Pét 1, 16.

Jézus elfogadja a bűnöst.

ét nagy igazság kell, hogy az emberek előtt világossá legyen olyanira, hogy soha el ne feledhessék. Az első: „Jézus elfogadja a bűnöst”. A másik: „Szentek legyetek, mert én is szent vagyok. Megszentelődés nélkül senki sem fogja meglátni az Urat”.

Jézus elfogadja a bűnöst amint van. Senkit el nem taszít! Mindenki jöhet hozzá kivétel nélkül, de kell is, hogy jöjjön. A bűnösök részére van az Üdvözítő. Nem kell előbb jóvá lenned. A te dolgod jönni ahogy vagy! Ne töprengj eme dolgok felett, vedd őket amint vannak. A beteg azért hivatja az orvost mert beteg, az orvos a beteg részére van; ha még magad segíthetsz magadon, nincs szükséged orvosra. A bűn a betegség legrosszabbika, mert örök kárhozatba taszíthat. A mennynek ura egyedüli orvos, aki ezen veszélyes nyavajából meggyógyíthat. Te nem tudod magadat meggyógyítani, minden nap nyilvánvalóvá teszi, hogy a bűn körülvesz és fogva tart, egész lényedben jelentkezik. Nem rettenetes e olyan betegséget hordozni magunkban, amely testi halállal nem mulik el, ami az örökkévalóságot is rettenetessé teszi? Akit az Ur meg nem gyógyított annak kell vétkezni, nem tehet másként amíg Jézus meg nem gyógyítja. Örökké bűnös, a Sátán megkötözöttje marad, aki nem jön orvoshoz, aki maga az Isten az Ur! Hívd Őt segítségül! Ő közel van kiáltás hozzá. Mondd: „Bűnösöknek nagy szeretetteljes barátja, mindenható Üdvözítő nagyon beteg vagyok, menthetetlenül elvesztem, ha te nem

segítesz. Gyógyíts meg minden bűneimből a Te értem is kiontott véredért!” Ő megteszi; de kérd tőle vágyakozva komolyan.

Aki meg nem gyógyult nem mehet be az Ur országába. A menny zárva marad számodra, ha most nem hagyod meggyógyítani betegségedet. Ezért jött el Istennek Fia a mennyből a földre, hogy üdvözítője legyen mindazoknak akik benne bíznak. A bűnösöket mind be akarja fogadni a mennybe, de nem bűneinkkel együtt, hanem mint az általa meggyógyítottakat. Az Ő szent hajlékát tisztátalan nem taphatja. Amilyen biztos, hogy Jézus mind meg akarja és tudja gyógyítani, ép oly biztos az is, hogy azok közül akik bűneikben halnak meg egyetlen egy sem vétetik fel a mennybe. Emlékezzél reá, hogy az első emberpár amint vétkezett kiűzetelt a paradicsomból. Hogyan juthatnának olyan egyének akik megmaradnak bűneikben Isten paradicsomába? Ugy-e belátod ennek lehetetlenségét?

Ha tehát meggyőződél és bizonyossá lettél, hogy csak a gyógyultak a mennynek polgárai, és ha Isten érthetően és világosan mondja néked: Itt van az Én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm, menj szívből hozzá, Ő az Ő vérevel megtisztít téged minden bűntől; mit akarsz tenni? Határozd el magad még ma!

A gyógyulthoz így szól Jézus: „Ime meggyógyultál, többé ne vétkezzél.” Itt e földön mérges levegőben élünk, az alkalom a bűnre számtalan. És mégis ahol a legnagyobb a veszély, ott int az alkalom Istenben erőssé, győzővé lenni. Talán ép ma rendki-

vül közel van hozzád bizonyos bűn, irigység, harag, a fukarság meg akar fogni, erkölcsstenné, tolvajjá lehetnél. A szent angyalok és a bukott démonok reád figyelnek. Fontos és messzemenő következményekkel jár elhátározásod. Ha a bűnt uralomra engeded, egész állapotod gyengül; ha legyőzöd, örvendenek Isten angyalai. Mehetsz jobbra, vagy balra a kísértések választóján. Ne habozz; kövesd pásztorodat.

Taylor püspök bizonyágtevése a megszentelődésről.

T. 3. 5.

A magyarázatnál és utmutatásnál, hogy hogyan érhető el a megszentelődés, sokkal hasznosabbnak bizonyult azon személyek bizonyágtevése akik a megszentelődésben éltek és tapasztalataikat világos szavakban le tudták írni. A következő bizonyágtevés Taylor ismert püspökünk bizonyágtevése akinek élete sok éven keresztül megdönt-hetetlen bizonyítéka szava igazságának. Azzal közöljük e bizonyágtevést, hogy vajha sok olvasónak szolgálhatna áldására.

Ugyanakkor amikor sirva imádkoztam a kegyelem trónjánál, Jézus lehajolt hozzám szeretettel és kész volt szívemet megisztitani. Ő volt az aki az Ő dicső Szentlelke által az akarást és véghezvitelt munkálta jókedvűből, miáltal a szívemet hadszintérré tette. De mikor alá akartam magamat rendelni Isten akaratának, ahelyett, hogy hittem volna és hit által szívemnek ajtáját a tisztító szeretet árnak megnyitottam volna, az Urnak kegyes fogadalmat tettem. Új fogadalmammal ajkamon hagytam el az oltárt époly gyengén mint ahogy jöttem, jóllehet Jézus ott állt és kész volt a kegyelmet adni amire szükségem volt; hogy jobb életet élhessek és amely nélkül az igazságnak minden megígért cselekedetei teljesen értéktelenek voltak.

Mikor Jézus lábaihoz leborultam, minden előbbi cselekedeteim értéktelen rongyoknak tűntek fel, amikkel Krisztus országában mitsem kezdek. De mit tettem most? Megígértem az Urnak több jócselekedetet. Egy heti megfeszített küzdelem után láttam, hogy ezek sem voltak jobbak az előbbieknél. Ismét a kegyelemnek trónjához mentem, szégyeltem cselekedeteimet és jobbakat ígértem. Ő mily boldog és hálás voltam mikor az Ur az Ő kegyelmében megmutatta tévedéseimet ami utamat megnehezítette, hitemet oly sokáig elnyomta és engem a nehézségek labirintusába vezetett. Ez semmi esetre sem volt elméleti tévedés, mert a cselekedetek által való üdvösség tanát réges-régen feladtam, hanem egy nagyon finom gyakorlati tévedés, ami éveken keresztül elkerülte figyelmemet.

Olybá tüntem fel önmagam előtt, mint egy ember aki réjtét meg akarja önlözni e célból árkokat huz a víz elvezetésére. Nem kimél! fáradtságot, arca verejtékezik a munkában, hogy gazdag széna-termése legyen. Majdnem elpedt a nyár hevében és rétje kiszáradt. Szegény! Mi volt az oka? Hiszen sokat fáradt, szép árkokat huzott? Egyet azonban elmulasztott. A zsilipet, amely a víz útját földjéhez elzárta, elfelejtette megnyitni és ez volt a fő. Bizonyára az árkokra is szükség volt, de mit használhattak, ha a víz folyása akadályozva volt. Így volt nálam. Fáradtam, dolgoztam, de elmulasztottam az ajtót hitben megnyitni és ezáltal kapcsolatot létrehozni szomjazó szívem és a tisztító forrás közt. Most újból közeledtem a kegyelemnek trónjához és így szóltam:

Ó Uram nagyon hűtlen voltam és soká iparkodtam magamat megjobbitani, de nem vagyok képes. Nincs többé bizalmam a testben. Felismerem teljes képtelenségemet és látom, hogy az engem környékező gonosz befolyásai oly hatalmasok, hogy soha sem javulhatok meg, hacsak szívem jobba nem lesz. Ameddig a fa nem jó, a gyümölcs sem lehet jó; ameddig a forrás nem tiszta, a folyam is tisztátalan marad. Hogyan tisztulhat meg szívem a hozzá tapadó bűntől, a tisztátalan indulattól? Nem az igazság cselekedetei, hanem a te kegyelmed által az újjászületés fürdője és a Szentlélek megújítása által, aki kitöltetik reám Jézus Krisztus az én Üdvözítőm által.

Ha pedig egyedül a Szentlélek megújítása és Jézus tisztító vére által történhetik, miért ne történne most? Soha nem leszek jobba, ha te meg nem tisztítasz engem véreddel a test és lélek foltjaitól. Fogadalmam és elhatározásom a jövőt illetőleg nem bír erővel; de Jézus vére teljesen elég. Uram, én a tiéd vagyok és te az enyém. Krisztusban örvendezek és nem a testben bizom és semmiben amit tettem vagy tenni fogok. Önmagamtól még jó gondolatra sem vagyok képes, annál kevésbbé jó cselekedetre és ha képes vagyok valamire Istentől van az. Krisztussal együtt megfeszítettem, élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érletem. A tisztaságot amit oly soká kerestem nem találok meg Krisztus nélkül, hanem Krisztus Jézusban aki adatott nékem Istentől bölcsességül, igazságul, szentségül és megváltásul. Krisztust hittem az ő megváltói kegyelmének teljességében és befogadtam szívembe. Krisztus bennem a dicsőségnek reménysége. Pillanatról pillanatra használom Jézus vérenek érdemét. Áldott az Ur aki bennem lakozik, hogy mondhatom azt is: Minden pilla-

natban élvezem vérének érdemeit.

Magamtól azonban a saját jócselekedeteimtől semmit nem várhatok, csak bünt; nem minthá a bűnnel rokonszenveznék, nem, jobban gyűlölöm mint a halált de ismerem megígéző hatalmát és a magam teljes képtelenségét; mégis azt mondom: mindenre van erőm Krisztusban aki engem megerősít.

Ime lássátok nemcsak a bennem lakozó bűnnek mondtam le, hanem feladtam minden önbizalmat egyszer s mindenkorra. Gyámoltalanul támaszkodom egyedül a megváltásnak tisztító erejére. Miután Jézust megváltási hatalmának teljességében befogadtam szívembe és az Isten Fiában való hitben éltem; nem volt többé nehéz Istennek akaratát külsőleg is cselekedni.

Ha bennünk a Léleknek élete vagyion akkor külsőleg is szavakban és cselekedetekben meg fognak nyilatkozni a Léleknek gyümölcsei. A kívánt cél, amelyet semmiféle fogadalommal és elhatározással el nem érhetünk csakis hit által érhető el. Az igaz ember pedig hit által él.

A gyávaság bűne.

„A gyáváknak pedig és hitetleneknek, utálatosoknak, gyilkosoknak, paráznáknak, bűbajosoknak, bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tüzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.” (Jel. 21,8.) Jellemzése ez a nagy tömegnek akik a széles uton haladnak az örök kárhozat felé. Egy sereg amelyik nyolc csoportban vonul el a szémeink előtt. Rettenetes látvány, mert emberek millióit öleli fel, akik között egyetlen egy sincs aki Istennek tetszene. Akik a poklokra jutnak mind e megnevezett csoportokhoz tartoznak. Ami azonban a figyelmes olvasónak feltűnik, hogy e sereget nem bátor harcrakész vezetők vezetik, hanem gyávák. És nagyon jellemző: elől megy a gyávaság (csüggedés), utána a hitlenség majd a minden becsületes ember által megvetettek serege.

Ha a dolgok mélyére tekintünk, nyilvánvalóvá lesz, hogy a gyávaság a fő része ha nem egyenesen gyökere Isten parancsolata minden tudatos átlépésnek. A gonosz rest szolga tudta, hogy ura szigorú ember. Gyávaságát eme szavakkal juttatja kifejezésre: „... félvén elmentem és elástam a te talentumodat a földbe...” Sorsa (Mát, 25,30) teljesen megegyezik a Jel. 21,8.ban leírottakkal.

Találón jegyzi meg Lange a fenti igékhez: „E megjelölés — gyáva — magában foglal mindenkit akik a legfelségesebb dolgokat illetőleg gyávák voltak és elvesznek. Vagyis az emberiség magasztos céljának

elvesztése és a céltól való elmaradás az emberiség gyávaságára szégyenletes gyöngékedésére és meghátrálására vezethet ő vissza.

Isten ígéje nem ad semmiféle méntséget a gyáváknak. József érezte, hogy nem szabad engednie a kísértésnek, dacára annak, hogy testvéreitől eladatva teljesen egyedül állt Egyiptomban. Dánielnek nem volt szabad megijedni az oroszlánok vermétől; sem a tűznek három hőse nem borulhatott le a tömeggel az aranszobor előtt. Illésnek hasonlóképen egyedül kellett szembeszállnia a bálványimádó Izraellel és Nehemiásnak ezer elkedveltenítés közepette Jeruzsálem falait építeni. Keresztelő János nem habozik egy Heródesnek és a népnek bűneit eléjük tárnai és Pál apostol nem hagyja el sem az Urat sem a gyülekezetet a „hamis atyafiak” miatt.

Isten gyermekeinek életében vannak idők amikor a csüggedés hangulata óriási teherként nehezedik lelkünkre. Jaj annak aki enged. „Aki az ekeszarvára teszi kezét és hátra tekint, nem alkalmas Isten országra.” Ne hagyja magát senki elámitani avval, hogy napjainkban a kísértés sokkal nagyobb mint a multban és épen ezért a kimerülés látszólag jogosultabb. Ha a mult századok szentjeinek kitartására visszagondolunk, a nagy üldöztetésre, ha elgondoljuk mit jelent javaiknak elrablása, földi rangjuknak elvesztése, állandó gunyolás a világ részéről, börtön, kínzás és a képmutató szakadárak ravaszágai dacára halálig hívnek lenni, akkor a Zsid. 12,4. ígét különösen alkalmazhatjuk Isten ma megkísértett gyermekeire: „Mert még vérig nem állottatok ellent, tusakodván a bűn ellen”

Jóllehet a sátán jól érti esetenként a hívő lélek életét segédei által megkeseríteni és bár vallásszabadság van, a magánéletben üldöztetés és elnyomatás által érezhetővé teszi létezését úgy, hogy nincs hiánya a sóhajtasoknak és könnyeknek. Hány sziv kiált fel: „Uram meddig még?!” De mégse oly nagyok a szenvedések mint azok, amiket Istennek annyi hű gyermeke kiállt. „Amilyenek napjaid, olyan legyen erőd”, mondja Isten. „Aki győz, megadom annak az élet koronáját”.

A valódi keresztyénség ismérvei.

A valódi keresztyén teljes szívvvel hisz Jézusban mint Isten fiában. Bizonyosságot tesz, hogy Jézus Krisztus testet öltött. (I. Ján. 4, 2.) Krisztus istensége, a kiengesztelés vére, az Urnak testben való feltámadása és Krisztus személyes eljövetele megingathatatlan igazság számukra, amiről bárki előtt szívesen tesznek bizonyosságot.

A valódi keresztyén akaratát és egész lényét test és lélek szerint át adta az Urnak, úgy hogy magát a megdicsőült Fő tagjának tartja, szünet nélkül annak hatalma és befolyása alatt áll; az Urnak és az Urnak él.

A valódi keresztyén tudja, hogy bünei Jézus halálában temettek el, hitben magáévá tette ez ígét: Megbocsáttattak a te bűneid! Épen ezért nem engedi többé a bűnt uralkodni halandó testében, mint aki magát az Urnak szentelte, nem tud és nem akar a bűnnek szolgálni. A természet indulatai nem semmisültek meg, de a kegyelem hatalma alatt állnak. És mert a keresztyén Istennek él, a bűn számára halott.

A valódi keresztyén új életet nyert Istentől, ezért nem lehet táplálék nélkül; lelkét Istentől és az Ő igéjéből táplálja. „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.” (Mát. 4, 4) Az ige tápláléka, öröme és legelője.

A valódi keresztyén számára az ima életszükségletté, második természetévé vált. A kegyelmetkereső akar, a keresztyénnek kell imádkozni; ima nélkül ép úgy nem tud megállani, mint világosság, levegő és víz nélkül. Az ima számára Istennel való társalgás, a vétele és elfogadása a mennyei javoknak és áldásoknak, az Urnak akiban az örök életet felismerte és megtalálta, dicsőítése és magasztalása.

A valódi keresztyén szereti az Urat teljes szívéből és teljes lelkéből; szeretete ismeretéhez képest teljes, ismerete lehet azonban résszerinti és hiányos. Nem tiszteltből szereti Istent, szereti, mert Istentől született.

A valódi keresztyénnek abban kell lennie ami Istené; a szentek környezete, a hívők közössége ez az ő otthona. Nem képes hosszabb ideig elszigetelten élni sem hosszabb ideig világi társaságban élni, vonza őt a kis csapat, amelyet a világ megvet, kerül és gyűlöl, de Isten szeret és becsül. A valódi keresztyén bűnbánó lelkülettel rendelkezik; minden bűn keserű fájdalmat okoz neki, nem akarja azokat takargatni vagy feleltük napirendre térni, sem mentesíteni vagy szépíteni, nincs nyugalma mindaddig, amíg a Bárány vére tisztára nem mosta. Akit bűne meg nem szomorít, meg nem aláz, össze nem tör az nem valódi keresztyén.

A valódi keresztyén kész Jézusért és az evangéliumért félreértést, megvetést, nélkülözést és üldöztetést örömmel viselni. Tud, akar sőt szabad neki szenvedni az Urral és Urért. A tanítványnak ugyanaz a sorsa mint a Mesternek, Jézusban van az ereje a hordozásra, a gunyolódokra nem haragszik, szívében szánalom van irántuk. Aki Krisztus

megvetését hordozni nem tudja az nem valódi keresztyén.

A valódi keresztyén buzgó örömmel és kitartással törekszik a megszentelődésre. Igyekszik minden tekintetben Urához és Üdvözítőjéhez hasonlóvá lenni.

Barátom, ilyen keresztyén vagy-e?

Ha lelkiismereted „nem”-et mond, ne nyugodj addig míg valódi keresztyénné lettél; ha „igen”-nel felelhetsz, dicsőítsd az Urat, járj a szabadságban amire Isten ereje és a kegyelem szabaddá tett.

H. M.

„Az pedig az örökélet!” Jan 17, 3

Az Ur Jézus főpapi imájában azt mondja: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldöttél, Jézus Krisztust.” Ha tehát az örök életet birni akarjuk Istennek Jézus Krisztusban való megismerésére kell jutnunk; mert Jézus Krisztus Istennek megnyilatkozása testben. Ha pedig Istenhez akarunk jönni, Jézushoz kell jönnünk, mert Jézus azt mondja: „Senki nem jó az Atyához hacsak nem általam.”

Hozzá kell jönnünk bűnbocsánatért. Ha valaki ellen vétkezünk bűnünket amennyire tőlünk telik igyekeznünk kell jóvátenni. Zakeus azt mondta: „Ime Uram a javaimnak felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megcsaltam négyszeresen adom vissza.” Jézus pedig így szólt hozzá: „Ma lett idvessége e háznak. Mert az embernek fia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett.” Ismerd be bűniedet, mert: . . . ha beismerjük a mi bűnünket hűséges Ő és igaz hogy megbocsássa azt. Hígyj a Megváltóban. „Kit Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által az Ő véreben, hogy megmutassa az Ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt.” Neked is azt fogja mondani: „Én én vagyok aki eltörölöm álnokságaidat önmagáért, és bűneidről nem emlékezem meg.”

Ha elnyertük bűneink bocsánatát akkor ahhoz jövünk akinek megismerése az örök élet, hogy megismerjük Őt mint tökéletes Megváltót. Jöjj hozzá, hogy megtisztítsd a testnek és léleknek minden följától, hogy szivedbe betérjen ott lakozzék és felhasználjon téged nevének megdicsőítésre. „Hagyj fel a saját erőből való küzdéssel;” várj az Urra; járj a világosságban; várj türelemmel imád meghallgatására. Amilyen igaz, hogy élsz és Isten él. Ő jönni fog és nem késik téged „betölteni Istennek egész teljességéig.” Ne légy türelmetlen; ne engedj a kételyeknek; ne hallgass a gonosz sugalmazásaira; Tartsd meg a reménység-

nek megvállását tántoríthatatlanul. Meg vagyon írva: „Békességes türesemre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén elnyerjétek az igéretet. Mert még vajmi kevés idő és aki eljövendő nem késik.” Hűséges és igaz Ő. Amit ígér azt meg is tartja. És ha jön, lelkednek minden vágyát dicsően kielégíti.

De mi lesz az Ő jövetelének eredménye? Szeliddé és szivből alázatossá fog téged tenni. Mint Mária örömmel fogsz lábainál ülni. Pál apostollal elmondhatod! „Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által nékem megfeszítettett a világ és én is a világnak.” Akkor nem keresed az emberek tetszését hanem egy vágy tölt el az Urnak tetszeni. El fog tölteni Isten szeretete amely megszüntet minden félelmet. Szereteted minden korlátot áttör és minden akadályt legyőz. Ez az egész világot felöleli és önzetlen önfeladásban mindenkivel jót tesz. Békességed olyan lesz mint nagy vizeknek folyása. „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek,” mondja az Ur a tanítványainak. Ez Istennek ama békessége amely minden földi értelmet és értéket felülmul. De lesznek küzdelmeid és harcaid is. Az ördög megkíván téged; megkísért mint ahogy Jézust megkísértette. Megpróbál tévutra vezetni. Megpróbál gögössé és csüggedté tenni. Tüzes nyilait kilővi feléd A világot gyűlöletre izgatja ellened. Félreismernek, kigunyolnak, üldöznek. Keresik hogy valamit találjanak rajtad, hogy szavaiddal megfogjanak. Megpróbál hozzád férközni testi gyarlóságodon keresztül. Ha nem sikerül neki rábírni, hogy testednek engedj, megpróbálja elhíttetni veled, hogy a test a bűnnek székhelye. De ő hazug kezdetől fogva. Vigyázz ugy cselekedj mint Pál apostol mondván: „Megganyargatom az én testemet és szolgálva teszem, hogy még másoknak prédikáljak, magam valami módon méltatlanná ne legyetek.” Lásd be, hogy a test a lélek szolgálója és az is marad és nem a lélek a testnek és kívánságoknak szolgálója. Ha küzdelmeid és harcaid vannak te is elmondhatod: „Istennek hála, aki minden időben győzelmet ad nekünk Krisztus által.” Harcolj bátran és te felettébb győzni fogsz az által aki szeretett téged! És ha hűségesen küzdesz mindvégig az Ur megadja néked az élet koronáját.

B S. L.

A kereszt hordozása.

E tárgyat illetőleg nagyon sok a tévedés. A legtöbben azt hiszik, hogy ha kötelességüket teljesítik ami nehezzé vált számukra, ezáltal magukra veszik és hordozzák

a keresztet. Gyakran hallja az ember amikor Isten iránti engedelmességről van szó, hogy fel kell venni a keresztet, ha nehéz is. Így hosszú arccal és sóhajtások között tesznek eleget kötelességüknek. Ez bizonyára nem lehet az igazi, hiszen az Ur maga mondja: „Az én igám gyönyörűsége és terhem könnyű.”

A szentírás a kereszt alatt mindenkor a halált érti. Azt írja: „... megalázta magát, engedelmes volt haláláig a keresztben való haláláig” (Fil, 2, 8.) A kereszt itt Krisztus halála. A kereszt minden egyes esetben halálra van és nem életre. Hogyan jött létre a keresztnek eme téves értelmezése nehéz megmondani. Ha az Ur követőinek azt mondta, hogy nem lehetnek az Ő tanítványai, ha nem veszik magukra a keresztet, evvel nem azt akarta mondani, hogy nehéz lesz nekik az ő akaratát cselekedni hanem, hogy részt kell venniök halálában és feltámadásában, hogy ő emberük halálra adassék és ők a Léleknek új életében járjanak. „Mi tudjuk, hogy ő emberünk vele együtt megfeszítettett, hogy a bűn teste lerontassék, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek.” (Róm. 6, 6.) — „Tőlem azonban távol legyen másban dicsekedni, mint a mi Urunknak Jézus Krisztusnak keresztségében ki által a világ megfeszítettett nékem, és én a világnak. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmételetés nem ér semmit, sem a körülmételetlenség, csak az új teremtmény.” (Gal. 6, 14—15.)

Soknak az a véleménye, hogy a válás az ő embert meg akarja reformálni, és hogy ez az által történik, hogy fegyelmezve lesz, amíg megtanulta magát rendesen viselni. Innen származik a nézet, hogy a keresztyén keresztje az ő embernek gyámoltalan és fájdalmas erőlködésében áll, hogy Isten akaratát teljesítse; egy akaratot, amit az ő ember vagyis a test a dolog természeténél fogva sem nem érthet meg sem nem szerethet. Valójában azonban az ő ember haláláról és az új teremtmény születéséről van szó; akinek kívánsága és vágya összhangban van Istennel, és akinek Isten akaratát cselekedni szükségképen öröm kell hogy legyen. „Ha valaki Krisztusban van új teremtés az; a régiék elmúltak, ime minden újá lett.” (II. Kor. 5, 17.) Ez alatt nem új testet vagy új értelmet gondol, hanem új lelket, új életet; t. i. az emberben aki új teremtménnyé lett új életelv plántáltatott, új szellemi természet, az élet Istenből; az isteni természet részesévé lett. Az ő ember ezáltal nem lett jobbá téve, hanem benne egy új ember született; ez az az élet ami a lélekből születik, ellentétben az étellel ami a testből születik.

A megfeszítés alatt tehát a halálbaadást, és nem az életbentartást fegyelme-

zéssel érti. Az ember kész a legnagyobb önelégültséggel a legnagyobb önsanyargatásnak magát alávetni, abban a nézetben, hogy ez az ő keresztye, anélkül, hogy felismerné, hogy a valódi kereszt az ő embernek halálba adásában áll. Finom önelégültség van abban, ha külső emberünket fegyelmezzük, ha csak általa a szívnek ő embere táplálva lesz. Az ő ember szívesen veszi a becslést, de nem tudja magát alávetni Isten törvényének, bárhogy próbálkozzék is. „Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak, a Lélek törekvése pedig élet és béke, mivel hogy a test törekvése ellenségeskedés az Isten ellen, mert nem veti alá magát Isten törvényének hiszen nem is képes rá. Már pedig a test emberei nem lehetnek kedvesek Isten előtt. (Róm. 8, 5–8.) A test törekvése nem egyéb mint a régi Adám, az embernek az a része, aminek meg kell halnia, hogy az új ember a léleknek új élete megszülethessen benne. Hogy a hernyóból lepke legyen, a hernyónak meg kell halnia. Épúgy mint a hernyó nem élhet lepke életet épúgy nem élheti az ő ember, a test, az új ember lelki életét. Pál apostol tapasztalatból mondhatta: „Krisztussal együtt megfeszítettem; élek pedig már nem én, hanem Krisztus él bennem. Amit pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem. ki szeretett engem és önmagát adta érttem.” (Gal. 2, 19–20.) „Azért tehát ha feltámadatok Krisztussal, keressétek az odafent valókat, ahol az Isten jobbján ülő Krisztus vagyon. Az odafent valókkal törődjétek, ne földiekkal. Hiszen meghaltatok és éltek el van rejtve Krisztussal az Istenben.” (Kol. 3, 1–4)

Aki megfeszítetett, az halott, t. i. élet és érzés nélkül. Aki meghalt annak Isten akaratának cselekvése nem okozhat fájdalmat, azért mert lényének az a része, amelyik Isten akaratától fél azt nem szereti, meghalt és lényének csak az a része van életben amelyik Isten akaratát szereti és szívesen teszi. Ekként ti is úgy tekintétek magatokat, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek Krisztus Jézusban a mi Urunkban. Ne uralkodjék tehát a bűn halandó testetekben, hogy engedelmessédjétek kívánságainak, de ne is adjátok oda tagjaitokat a bűnnek a gonoszság fegyvereiként, hanem mint akik a halálból életre keltetek, adjátok magatokat az Istennek, szintugy tagjaitokat az igazság fegyvereiként az Istennek. (Róm. 6, 11–13.)

Jan 3, 16. A fekete doktor.

A „Fekete doktor.” egy az 1870/71-es német francia háborúban jól ismert személyiség Sedán-nál ápolta mindkét hadsereg ka-

tonáit test és lélek szerint Keresztyén szülő gyermeké volt ügyes sebész és jól beszélt angolul. Amikor egyik angliai rövid útja után visszatért Sedanba állomás helyére, a folkestoni gyorsvonattal, egyik harmadik osztályú kocsiban talált helyet. Vele szemben egy idősebb házaspár ült. Ezenkívül e szakaszban még két urhölgy és egy ur ült, akit az újságok serege majdnem eltemetett. A doktor kalapját mélyen a szemébe huzta és hátra dőlve csukott szemekkel ült helyén átadva magát az elmélkedésnek. Mindenki azt hitte, hogy alszik.

Alig, hogy elindult a vonat az idős hölgy oda sugta férjének: „John, nézd e szép embert!”

„Hallgass kedvesem, még meghallja,” folytatá az.

„Ugysem érti meg hiszen igazi szerencseni!”

„Alig gondolnám; haja nem gyapjas és nézd az orrát!”

„Talán egy hindu fejedelem a kiállításról! Milyen szomorú elgondolni, hogy ez a szép ifju ember pogány!”

„Ezt nem tudhatod!”

„De hiszen mind azok. Ez a szegény ifju nem is tudja, hogy halhatatlan lelke van. Nem adnám sokért, ha tudnék a nyelvén.”

Ebben a pillanatban a vonat a kristálypalota mellett ment el és az idős hölgy megjegyezte, hogy manapság nincs erkölcs az ifjakban. A doktor hirtelen felnyitotta szemét és kutató tekintettel nézve az idős hölgyre tiszta angolsággal lassan ismételte: „Erkölcs asszonyom?”

Gondolhatjuk az idős nő meglepetését. Arca rákveres lett, a többi utasok pedig kíváncsian figyeltek.

„Erkölcs?” ismételte a doktor.

„Na igen,” mondá a hölgy zavartan.

„Ez jó lehet erre a világra, de van-e egy másik is?”

„Feltétlenül,” folytatta hölgy buzgón, eltelve a vágytól itthon négermissziót folytatni. „Bizonyára van még egy másvilág sőt kettő!”

„Melyek ezek?”

„Az egyik a mennyország ahol a jók vannak, a másik a pokol, ahova a gonoszok jutnak. A mennyországban mind boldogok, de a pokol rettenetes hely.”

„Meg tudná-e nekem mondani asszonyom, kérdé a doktor buzgón, mit kell tennem, hogy a mennybe jussak?”

„Oh igen! A jót kell cselekednie, imádkozni Istenhez uram, templomba járni, megkeresztelkedni és urvacsorát venni. Meg kell bánni bűneit és jóvá lenni és . . . Igen így a mennybe jut.”

„Valóban asszonyom? Bizonyal ez az ut?”

„Feltélenül! A biblia mondja,” folytató a hölgy kissé indulatosan. „Nemde John?”

„Óh igen valóban” bizonyította emez.

„Micsoda a biblia?” kérdezte a doktor. Kissé bizonytalanul felelt a hölgy:

„A biblia Isten könyve, ez mutatja meg az utat a mennybe.”

„Óh, bár láthatnék egyet!”

„Mutatok önnek,” mondá a hölgy és keresgélgni kezd csomagjában, természetesen hiába. — „Óh John, nincs itt a bibliád?”

„Kedvesem nekem nincs. De nem jobban tennők e ha ezt az utat a Folkestonei lelkészhez küldenénk? Az mindent megmondana néki amit tudnia kell.”

„Nincs egy bibliája?” kérdezte a hölgy az ujságos urat.

„Nincs asszonyom; de engedje, hogy megjegyezzem, hogy ez a hely nem alkalmas az ilyen megbeszélésekre.”

„Van egy bibliájuk?” kérdé az urhölgy két másik utitársnőjét, akik mosolyogva ugyancsak nemmel feleltek. „Óh” mondá a doktor sóhajtva, „ha önök közül egyiknek sincs bibliája, akkor nem tudhatom meg, hogy juthatok a mennybe?”

„De hisz én pontosan megmondtam önnek.”

„De mégis szeretném azt magam látni asszonyom.”

Rövid szünet következett. Egyszerre a doktor zsebébe nyul kivesz egy ujszövetségi szentírást és átadja az urhölgynek. „Ez e az a könyv asszonyom amiről ön beszélt?”

„Óh igen, igen!” felelé amaz örvendezve. „Ez az! Miért nem mondta mindjárt, hogy van önnek Igen ez egy része a szentírásnak.”

„Tehát megtudja most mutatni nékem az utat a mennybe?”

„Az idős hölgy gyorsan lapozott néhány oldalt, majd abbahagyva megkérdezte férjét „John, nem tudod hol áll az az ige? Ép most nem találom meg, tudod melyiket gondolom?”

„Én igazán nem tudom kedvesem és egyáltalán helytelennek tartom, hogy ebbe a dologba beleártod magadat. Amit ez az ur akar a folkestonei lelkész megmondhatja néki.”

Néhány további hiábavaló lapozgatás után így szólt a nő: „Sajnálom uram épen most nem tudom megtalálni; de minden úgy van ahogy én önnek azt mondtam.”

A doktor a könyvet előzékenyen átvette, felütötte János ev. 3, 16 versét és megkérdezte a hölgyet hogy ezt gondolta e?

„Igen, igen, igen! Ez az, de hogyan tudta megtalálni?”

„Természetesen nem az ön segítségével!” válaszolta mosolyogva. „Ön egy szegény tudatlan pogánynak, aki mint ön gondolta minden belső világosság nélkül hagy-

ja el az országot mindent mondott, hogy mit kell tennie de semmit sem arról amit Krisztus tett érte. Ugy szerette Isten e világot, hogy egyszülött fiát adta: ez az amit szükséges volt tudnom, és amit ön nekem nem tudott megmondani. Hogy vezethet egy szegény pogányt ennyire tévutra, hogy el akarja hitetni, hogy valamit képes tenni üdvösségére? És ön uram — mondá Johnhoz fordulva — azt mondja egy szegény pogánynak aki egy vasuti szerencsétlenség folytán minden pillanatban az örökkévalóságba kerülhet, hogy várjon amíg Folkestoneba érkezik ahol majd talál valakit aki az üdvösség útját hirdetni fogja számára! És ön uram — végzé az ujságos ur felé fordulva — keressék tartja magát és kijelenti, hogy ez a hely nem alkalmas, hogy egy pogánynyal üdvözítőjéről beszéljen.”

Ezzel a doktor ismét az idős hölgyhöz fordult és megmagyarázta a különbséget a cselekedet és a véghezvitt megváltás között. Mindnyájan nagy figyelemmel hallgatták az egyszerű világos szavakat.

A folkestonei hajóhídon a beszálláskor valaki a doktor vállára tette kezét. Egyik volt a két urhölgy közül akik a vonatban vele együtt utaztak.

„Hálával tartozom önnek” mondá meghatottan, „hogy oly világosan megmutatta nékem az utat Megváltómhoz. Lelkem benne békét talált; most tudom, hogy mindent elvégzett értem.”

A „fekete doktor” munkájának ez volt az utolsó gyümölcse. Ugyanezen a héten fekete-himlőbe esett és néhány nap mulva átköltözött Urához.

◆ HIREK. ◆

Dr. Grentzenberg Hermann Sándor amerikai német lelkészeink legidősebbje május 8-án Cincinnatiában 99-ik évében átköltözött Megváltójához. Halála fájdalom nélküli elalvás volt. Az elköltözött élete elég mozgalmas volt. Mint 22 éves ifju költözött át Amerikába Dancigból. Nemsokára kitört a polgárháboru, amelyben mint önkéntes vett részt. Sebesülése folytán 1864-ben kapitányi ranggal kilépett a hadsereg kötelékéből. 1868-ban lelkésszé lett, 1872-ben a „Christliche Apologete” segédszerkesztője. 1889-ig szolgált mint lelkész. Megromlott egészsége visszavonulásra kényszerítette az aktív lelkési munkából és irodalmi munkásságot fejtett ki. Kiadta a „Wegwiser zur Heiligung” című havi folyóiratot, amellyel 26 éven keresztül széles körre gyakorolt áldásos befolyást. Amit hirdetett azt ki is élte. Mikor feleségének hirtelen halála alkalmával vigasz-

talni próbálták sugárzó arccal így felelt: „Nagy az én vigasztalásom. Boldog hálával tölt el a tény, hogy feleségem negyven éven keresztül oly áldásul szolgálhatott nékem és gyermekeimnek. Nem tudok panaszkodni, csak hálát és köszönetet mondani” Alakja magas, lelkülete szelid volt. Küzdelmei után bement az ő urának örömébe.

Norvégia. A „Dagen” című napilap a legközelebbi Nobel-békedíj elnyerőjéül dr. Mott Jánost, a nálunk jól ismert amerikai egyházvezért aki a Methodista egyház tagja jövendöli.

Külmissziói konferencia. Tahiban 1934. július 8-tól 11-ig a Magyar Református Külmissziói Szövetség Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9. mindenkülkíszió iránt érdeklődött szeretettel hív és vár.

A konferencián a magyar református külmissziói munka legégetőbb kérdései kerülnek megbeszélésre: „Egyház és külmisszió.” „Városi és falusi gyülekezet a külmisszió szolgálatában.” „Ifjuság a külmisszióért.” „Szövetségünk jelene és jövője.”

A konferenciára jelentkezőknek kedvezményes jegy váltására jogosító vasuti igazolványt tudunk biztosítani. Az elszállásolás részben a Diákszövetség barakjaiban, részben magánháznál történik. Részvételi díj, melyben bennfoglaltatik a lakás és ételmezés, napi 2 pengő. A közös étkezésen való részvétel nem kötelező. Részletes programot a jelentkezőknek küldünk.

Aki szíven viseli a magyar református külmisszió ügyét, az jöjjön el erre a nagy találkozóra.

Megnémult káromkodás közben egy tordai (Erdély) gazda. Éktelenül káromkodott a nagy szárazság miatt, amelyet felesége kérésére sem hagyott abba. Legádázabb káromkodásai közben hirtelen megnémult. Az orvos megállapította, hogy a felindulástól a nyelvét szélütés érte.

A Vasárnapi Iskolai Szövetség ez évben is konferenciát rendez Tahiban a vasárnapi iskolai tanítók számára. A konferencia időpontja július 23–28. és helye Tahiban a ref. Diákszövetség táborhelye.

Az Üdvhadsereg vezetője, Higgins tábornok bejelentette, hogy november elsején elhagyja állását, még pedig azért, mert akkorra betölti 70-ik évét. Az Üdvhadsereg vezetői kérték, hogy maradjon meg továbbra is tisztségében, mire Higgins orvosokkal megvizsgáltatta magát, akik nem engedték meg neki működése folytatását.

Az Ördögsgizeten francia fegyencek között az üdvhadsereg munkát kezdett. A fegyencek akiknek legnagyobb része olyan mélyre sülyedt, amilyen mélyre csak ember sülyedhet szívesen hallgatják a prédikációkat.

Az üdvhadsereg gondoskodik a fegyencek testi ápolásáról is. A fogházfelügyelő kedvében jár a misszióknak, mert nagyban megkönnyítette munkáját.

Egy pogány hindu imája. „Krisztus te hatalmas, születésednek eme áldott napján mi nem keresztyének meghajtjuk előtted fejünket. Mi szeretünk téged és imádunk, mi nem keresztyének, mert kapcsolatban vagy Ázsiával a vér kötelekével. Mi egy nagy földrésznek gyöngé emberei oda vagyunk szegezve a szolgaság keresztléjére. Némán tekintünk fel reád valahányszor szenvedésünk megújul, feltekintünk sebektől borítva és fájdalommal telve. Idegen uralom a mi töviskoronánk, a mi kasztrendszerünk a szegekkel kivert ágy amin fekszünk. A világ megdöbbenve áll Európa földéheisége előtt. A Mammonnal kezében táncol az uralomvágy szentségtelen kurjongatással. A három boszorkány: harcvágy, hatalmivágy, nyereségvágy — teszik zajossá Európának sivár birodalmait és orgiákat ülnek. — Nincs számra hely Európában. Menj el onnan Ur Krisztus, jöjj ide! Lakozzál Ázsiában, Budha, Kabir és Nanak (indiai vallásalapítók)-országában. Ha téged látunk gondterhelt szívünk megszabadul terhétől. Oh szeretetnek mestere térj be szívünkbe, taníts megértenünk és éreznünk mások szenvedéseit is, hogy a bélpoklosoknak és páriáknak szolgálhassunk tiszta szeretettel.” És te kívánod e Krisztust?

Könyvismertetés.

Dr. Földes D. Dezső budapesti ügyvéd egyházunk tagja igen érdekes és értékes könyvet írt „Krisztushívő zsidóság” címen, amelyben az égető zsidókérdést tárgyalja. A könyv nemcsak zsidókat érdekel, hanem mindenkit aki Isten országának dolgaival és az Ur Jézus eljöveteleivel szívesen foglalkozik. A könyv ára: 260 P-ő. Kapható a Keresztyén Könyvesház K. F. Szövetkezetnél Budapest VI. Felsőerdősor-u'cv 5.

Hány új barátot szereztél már a „Békeharang” számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.

Pénzküldemények ide küldendők.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.